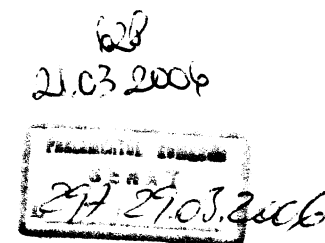

AVIZ

referitor la proiectul de Lege privind securitatea și sănătatea în muncă

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul Art.6 lit.(a) din Legea 109/1997, cu modificările și completările ulterioare, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarele propuneri de modificare și observații:

Art.	Text inițial	Text propus	Motivare
Art. 1 Alin. (1)	Prezenta lege are ca scop instituirea de măsuri privind promovarea îmbunătățirii	Prezenta lege are ca scop promovarea principiilor managementului securității și	Instituirea măsurilor se face prin planuri operative. În general, legea stabilește norme sau

	securității și sănătății lucrătorilor în muncă.	sănătății muncii și instituirea de norme juridice privind îmbunătățirea securității și sănătății muncii lucrătorilor în timpul desfășurării activității.	principii.
Art. 3 Alin. (1)	Prezenta lege se aplică în toate sectoarele de activitate, publice și private.	Prezenta lege se aplică în toate activitățile, publice sau private.	Ulterior apariției directivei se utilizează un alt tip de clasificare, cea pe activități. (CAEN-NACE).
Art. 3 Alin. (2)	Prevederile prezentei legi se aplică angajatorilor, lucrătorilor și celorlalți participanți la procesul de muncă.	Prevederile prezentei legi se aplică angajatorilor și lucrătorilor.	Participanții la procesul de muncă își desfășoară activitatea fie în baza unui contract individual de muncă, fie de prestări servicii. Existența acestor contracte naște obligații pentru angajator.
Art. 4 Alin. (1)	Fac excepție de la prevederile art. 3 alin. (1) cazurile în care particularitățile inerente ale anumitor activități specifice din serviciile publice, cum ar fi forțele armate sau poliția, precum și în cazuri de dezastre, inundații și pentru realizarea măsurilor de protecție civilă, vin în contradicție cu această lege.	Prezenta lege nu se aplică activităților ce vin în contradicție cu prevederile ei, așa cum sunt activitățile de salvare specifică din administrația publică (forțele armate sau de poliție) sau de protecție civilă.	În vederea unei exprimări mai clare.
Art. 5 Lit. a)	<i>lucrător</i> - persoană angajată de către un angajator, potrivit legii, inclusiv studenții, elevii în	<i>lucrător</i> - orice persoană angajată de către un angajator, inclusiv stagiarii și ucenicii, dar	Se propune preluarea definiției dată la art. 3 punctul a) din Directivă.

	perioada efectuării stagiului de practică, precum și ucenicii, membrii cooperatori, membrii asociațiilor familiale, persoanele fizice autorizate, cu excepția persoanelor care prestează activități casnice.	cu excepția personalului de serviciu (personal domestic).	
Art. 5 Lit. f)	<i>eveniment</i> - accident care a antrenat decesul sau vătămări ale organismului, produs în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, situație de persoană dată dispărută sau accident de traseu ori de circulație în condițiile în care au fost implicate persoane angajate, incident periculos, precum și cazul susceptibil de boală profesională sau legată de profesiune.	<i>eveniment</i> - manifestarea întâmplătoare și surprinzătoare a unui proces cu consecințe asupra echipamentelor de muncă, lucrătorilor și mediului de muncă.	La definirea termenului de eveniment sunt excluse incidentele și avariile tehnice și de altă natură și a căror cunoaștere și analiză au o mare importanță în activitatea de prevenire
Art. 5 Lit. j)	<i>echipament individual de protecție</i> - orice echipament destinat a fi purtat sau mănuit de un lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia sau mai multor riscuri care ar putea să-i pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv.	<i>echipament individual de protecție</i> - orice echipament destinat a fi purtat sau mănuit de un lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia sau mai multor riscuri care ar putea să-i pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv.	Noțiunea de „supliment” poate fi confundată cu cea de „spor”, „adaos”, supliment alimentar. Prevederile art.5 fac, însă, referire la o categorie de echipament.

Art. 7 Alin. (1)	În cadrul responsabilităților sale, angajatorul are obligația să ia măsurile necesare pentru: a) asigurarea securității și protecția sănătății lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă; b) prevenirea riscurilor profesionale; c) informarea și instruirea lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă; d) asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare securității și sănătății în muncă .	În cadrul responsabilităților sale, angajatorul trebuie să promoveze managementul securității și sănătății în muncă și să dispună măsurile pentru: a) asigurarea securității și protecția sănătății lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă; b) prevenirea riscurilor profesionale; c) informarea și instruirea lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul de muncă; d) asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare securității și sănătății în muncă .	Principiile menționate la art. 1 își găsesc aplicabilitatea numai în situația în care angajatorul promovează și implementează aceste principii.
Art. 13 lit. j)	să angajeze numai persoane care, în urma examenului medical, corespund sarcinii muncă pe care urmează să o execute și să asigure supravegherea stării de sănătate, ulterior angajării.	să angajeze numai persoane care, în urma examenului medical de medicina muncii și a verificării aptitudinilor profesionale, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute și să asigure controalele medicale preventive de medicina muncii	Specialiștii în medicina muncii au susținut că această formulare este mult mai corectă și reflectă mult mai bine specificitatea examenului medical.

		ulterior angajării.	
Art. 14	Alimentația de protecție se acordă obligatoriu și gratuit de către angajatori, persoanelor care lucrează în condiții de muncă ce impun acest lucru și se stabilește prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.	(1) Angajatorul este obligat să acorde lucrătorilor ce efectuează activități profesionale cu efort mare sau foarte mare, un supliment alimentar și pauză de masă. (2) La locurile de muncă unde se înregistrează creșteri sau scăderi ale indicilor de confort termic peste, respectiv sub limitele stabilite prin reglementări, angajatorul va acorda băuturi carbogazoase sau fierbinți. (3) Modalitățile de aplicare a prevederilor de la aliniatele (1) și (2) se vor stabili prin normele de aplicare ale prezentei legi.	Specialiștii în medicina muncii susțin că, în cele mai multe cazuri, alimentația de protecție face mai mult rău sănătății lucrătorilor. Există situații demonstrate de practica medicală în care alimentația de protecție ascunde efectele perverse ale bolilor profesionale ori provoacă sau agravează alte afecțiuni.
Art. 18 Alin. (5)	Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor sau lucrătorii nu pot fi prejudiciați din cauza activităților la care s-a făcut referire în alin. (1) - (3).	Lucrătorii sau reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor nu pot fi supuși unor presiuni și/sau nu pot fi prejudiciați din cauza activităților la care s-a făcut referire în aliniatele (1) - (3).	Directiva 89/391/CEE exprimă mai clar și mai direct enunțul acestui articol. S-a adăugat noțiunea de „presiuni”, care reflectă acțiunea angajatorului de a influența acțiunile lucrătorilor și ale reprezentanților lor.
Art. 20 Alin. (1)	Angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o	Angajatorul se va asigura că fiecare lucrător al său a primit o pregătire suficientă și adecvată	Modificarea a fost făcută în vederea corelării cu prevederile art. 12 din Directiva

	instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății, în special, sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său: a) la angajare; b) la schimbarea locului de muncă sau la transfer; c) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent; d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru; e) la executarea unor lucrări speciale.	în domeniul securității și sănătății, în special, sub forma informațiilor și instrucțiunilor de lucru, specifice locului și postului său de muncă: f) la angajare; g) la schimbarea locului de muncă sau la transfer; h) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent; i) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru; j) la executarea unor lucrări speciale.	89/391/CEE.
Art.20 Alin. (4)	Reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă au dreptul la instruire corespunzătoare.	Lucrătorii sau reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor au dreptul la instruire corespunzătoare.	Pentru a nu fi eliminată din enunțul articolului o categorie de lucrători care au răspunderi specifice în domeniul sănătății și securității muncii.
Art.23	(1) În mod deosebit, în scopul realizării obiectivelor prevăzute la art. 22, lucrătorii au obligația: a) să utilizeze corect mașinile, aparatura, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de	(1) În mod deosebit, în scopul realizării obiectivelor prevăzute la art. 22, lucrătorii au obligația: a) să utilizeze corect mașinile, aparatura, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de	

	transport și alte mijloace de producție; b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare; c) să nu procedeze la scoaterea din funcțiune, modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii, în special, ale mașinilor, aparaturii, uneltelor, instalațiilor tehnice și clădirilor și să utilizeze corect aceste dispozitive; d) să comunice imediat angajatorului și/sau lucrătorilor desemnați orice situație de muncă, despre care au motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitate și sănătate, precum și orice deficiență a sistemelor de protecție; e) să aducă la cunoștința conducătorului locului de muncă și/sau angajator	transport și alte mijloace de producție; b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare; c) să nu procedeze la scoaterea din funcțiune, modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii, în special, ale mașinilor, aparaturii, uneltelor, instalațiilor tehnice și clădirilor și să utilizeze corect aceste dispozitive; d) să comunice imediat angajatorului și/sau lucrătorilor desemnați orice situație de muncă, despre care au motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitate și sănătate, precum și orice deficiență a sistemelor de protecție; e) să aducă la cunoștința conducătorului locului de muncă și/sau angajator	
--	--	--	--

	accidentele suferite de propria persoană și de alte persoane participante la procesul de muncă; f) să coopereze cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, atât timp cât este necesar, pentru a face posibilă realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari, pentru protecția sănătății și securității lucrătorilor; g) să coopereze, atât timp cât este necesar, cu angajatorul și/sau lucrătorii desemnați, pentru a permite angajatorului să se asigure că mediul de muncă și condițiile de lucru sunt sigure și fără riscuri pentru securitate și sănătate, în domeniul său de activitate; h) să își însușească și să respecte prevederile legislației din domeniul securității și sănătății în muncă și măsurile de aplicare a acestora; i) să dea relațiile solicitate de către inspectorii de muncă și	accidentele suferite de propria persoană și de alte persoane participante la procesul de muncă; f) să coopereze cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, atât timp cât este necesar, pentru a face posibilă realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari, pentru protecția sănătății și securității lucrătorilor; g) să coopereze, atât timp cât este necesar, cu angajatorul și/sau lucrătorii desemnați, pentru a permite angajatorului să se asigure că mediul de muncă și condițiile de lucru sunt sigure și fără riscuri pentru securitate și sănătate, în domeniul său de activitate; h) să își însușească și să respecte prevederile legislației din domeniul securității și sănătății în muncă și măsurile de aplicare a acestora; i) să dea relațiile solicitate de către inspectorii de muncă și	
--	---	---	--

	inspectorii sanitari. (2) Obligațiile prevăzute la alin.(1) se aplică, după caz, și celorlalți participanți la procesul de muncă, potrivit activităților pe care aceștia le desfășoară.	inspectorii sanitari. j) să se prezinte la examenul medical preventiv de medicina muncii. (2) Obligațiile prevăzute la alin.(1) se aplică, după caz, și celorlalți participanți la procesul de muncă, potrivit activităților pe care aceștia le desfășoară.	Trebuie să se asigure o simetrie a obligațiilor angajatorului și ale lucrătorului față de examenul preventiv de medicina muncii. Obligației angajatorului de a asigura posibilitatea efectuării examenelor medicale preventive de medicina muncii să-i corespundă obligația lucrătorului de a se prezenta la acest examen.
Art.25 Alin. (1)	Măsurile prevăzute la art.24 vor fi stabilite astfel încât fiecare lucrător, dacă dorește, să poată beneficia de supravegherea sănătății la intervale regulate.	Măsurile prevăzute la art. 24 vor fi stabilite astfel încât fiecare lucrător să poată beneficia de supravegherea sănătății la intervale regulate”.	Folosirea expresiei „dacă dorește” ar conduce la o situație în care lucrătorul ar putea refuza controalele medicale preventive de medicina muncii de medicina muncii, de a căror neefectuare angajatorul este răspunzător.
Art.31	Accidentul de muncă se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în: a) accident care produce incapacitatea temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice; b) accident care produce invaliditate;	Accidentul de muncă se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în: a) incidente sau accidente ușoare; b) accident care produce incapacitatea temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice;	Clasificarea accidentelor prevăzută la art. 31 nu cuprinde accidentele care produc incapacitate temporară de muncă sub 3 zile calendaristice. Se propune ca această categorie de accidente să fie considerate fie incidente, fie accidente ușoare. Evidențierea acestora este deosebit de importantă pentru

	c) accident mortal d) accident colectiv, când sunt accidentate cel puțin trei persoane în același timp și din aceeași cauză.	c) accident care produce invaliditate; d) accident mortal e) accident colectiv, când sunt accidentate cel puțin trei persoane în același timp și din aceeași cauză.	activitatea de prevenire a riscurilor.
Art.34	(1) Declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii din cadrul autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București. (2) Cercetarea cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri, se fac de către specialiștii direcțiilor de sănătate publică teritoriale, în colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de muncă. (3) Declararea bolilor profesionale se face, în baza procesului-verbal de cercetare. (4) Bolile profesionale noi declarate se raportează lunar de către autoritatea de sănătate	(1) Suspiciunea de boală profesională se semnalează de către medicii specialiști. (2) Declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii specialiști de medicina muncii. (3) Rezultatele cercetării cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea măsurilor pentru prevenirea altor îmbolnăviri se consemnează în procesul verbal de cercetare. (4) Bolile profesionale noi declarate se înregistrează de către angajator și se comunică asigurătorului. (5) Metodologia de semnalare, cercetare și comunicare a bolilor	Este necesară asigurarea unei abordări unitare a problematicii sănătății în muncă, ceea ce presupune existența unei singure autorități, distinctă față de sănătatea publică. Existența, în prezent, a celor două autorități care coordonează și controlează sănătatea în muncă a creat o anumită disfuncționalitate cu consecințe negative asupra sănătății în muncă.

	publică teritorială, la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale din Institutul de sănătate publică București și la Centrul de calcul și statistică sanitară București, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilit conform legii. (5) Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă. (6) Medicii de medicină a muncii aflați într-o relație contractuală cu angajatorul, conform prevederilor legale, vor declara suspiciunea de boală profesională sau legată de profesiune autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București.	profesionale se stabilește prin normele de aplicare a prezentei legi. (6) Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.	
Art.39 Alin. (4)	(4) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 12, alin. (1) lit. a) și b), art. 13 lit. a), d) – m) și o), art. 20, art. 29 alin. (1) lit. a) și ale	(4) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 12, alin. (1) lit. a) și b), art. 13 lit. a), d) – m) și o), art. 20, art. 29 alin. (1) lit. a) și ale	Nu considerăm normal ca sancțiunile prevăzute la art. 39 alineatul (4) pentru prevederile art.13, punctul g) care ,în parte, are și caracter de exemplificare „cum ar fi afișe, pliante, filme

	activitate.		consideră că această prevedere face trimitere la o altă reglementare, atunci trebuie ori să o precizeze, ori să detalieze prevederile acestui articol în normele de aplicare a legii.
Art. 42	(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art.39, alin. (2)-(9) și art. 40 se fac de către inspectorii de muncă; (2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 39 alin. (6), lit. b) și alin. (8), lit. b) se face și de către inspectorii sanitari din cadrul Ministerului Sănătății și al unităților subordonate. (3) În caz de constatare a unei situații care se încadrează în prevederile art. 37 și art. 38, inspectorii prevăzuți la alin. (1) și (2) ale acestui articol, vor sesiza de îndată organele de urmărire penală competente, potrivit legii.		Având în vedere propunerea de modificare a conținutului art. 44, 45 și 46, propunem ca prevederea aliniatului (1) al art. 42 să se refere la toate situațiile prevăzute de art. 39 și 40.
Art. 44	Angajatorii răspund patrimonial, potrivit legii civile, pentru prejudiciile cauzate victimelor accidentelor de munca sau bolilor profesionale, în măsura în care	Se elimină.	Art. 44 se elimină având în vedere că angajatorul plătește o asigurare. Existența acestui articol în vechea lege se justifică pentru că la acel

	daunele nu sunt acoperite integral prin prestațiile asigurărilor sociale de stat.		moment nu era un sistem de asigurare specializat. De asemenea în prezent nu se mai poate vorbi de un sistem de asigurări sociale de stat de îndată ce fondurile au o proveniență privată (sunt asigurate numai de către angajatori). Menținerea unei astfel de prevederi ar crea posibilitatea ca asigurătorul să facă tot posibilul ca unele cote părți a daunelor către persoanele asigurate (victimele accidentelor de muncă și ale bolilor profesionale) să fie suportate de angajator. În acest caz aplicarea principiului „bonus malus” se aplică angajatorului de două ori.
Art. 45	(1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, este autoritatea competentă în domeniul securității și sănătății în muncă. (2) Principalele atribuții ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în acest domeniu, sunt: a) elaborează politica și strategia națională în domeniul	(1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și structurile sale specializate, reprezintă autoritatea competentă, la nivel național și respectiv teritorial, în domeniul securității și sănătății în muncă. (2) Principalele atribuții ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în acest domeniu, sunt:	Devine autoritate națională competentă din ale cărei atribuții se elimină cele care conduc la prestare de servicii. Atribuțiile eliminate sunt preluate în cele ale inspecției muncii și ale inspectoratelor teritoriale de muncă.

	securității și sănătății în muncă în colaborare cu Ministerul Sănătății; b) elaborează proiecte de acte normative, în vederea implementării unitare a strategiei naționale și a acquis-ului comunitar din domeniu; c) avizează, participă la elaborarea și, după caz, la aprobarea reglementărilor cu implicații în domeniu, inițiate de alte instituții, potrivit legii; d) monitorizează aplicarea legislației pe baza datelor, informațiilor și propunerilor transmise de instituțiile aflate în subordine sau coordonare, precum și ale celor cu care colaborează în desfășurarea activității; e) abilitază persoane juridice și fizice pentru a presta servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumite în textul prezentei legi servicii externe, la care se face referire în art. 8, alin (4);	a) elaborează, împreună cu alte instituții cu atribuții în domeniu, politica și strategia națională privind securitatea și sănătatea în muncă; b) elaborează proiecte de acte normative, în vederea implementării unitare a strategiei naționale și a acquis-ului comunitar din domeniu; c) avizează și participă la elaborarea și, după caz, aprobarea reglementărilor cu implicații în domeniu, inițiate de alte instituții, potrivit legii. d) coordonează elaborarea programelor de cercetare de interes național în domeniul securității și sănătății în muncă; e) organizează, împreună cu Ministerul Educației și Cercetării, activitatea de pregătire generală și/de specialitate în domeniul securității și sănătății în muncă pentru instituțiile de învățământ.	
--	--	---	--

	f) recunoaște, desemnează, notifică și supraveghează laboratoare de încercări, precum și organisme din domeniul său de competență, în condițiile legii; g) coordonează, în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării elaborarea programelor de cercetare de interes național în domeniul securității și sănătății în muncă; h) organizează, împreună cu Ministerul Educației și Cercetării, activitatea de pregătire generală și/sau de specialitate în domeniul securității și sănătății în muncă pentru instituțiile de învățământ; i) desfășoară activități de informare-documentare în domeniul său de competență, potrivit legii; j) avizează materiale de informare și instruire, cum ar fi suporturi de curs, broșuri, pliante, afișe elaborate de alte	
--	--	--

	persoane juridice sau fizice, în sensul asigurării concordanței mesajelor pe care acestea le conțin cu prevederile legislației în vigoare; k) reprezintă statul în relațiile internaționale din domeniul său de competență.		
Propunem ca art. 46 să devină art.47, iar art. 47 să devină art. 46.			
Art. 46	(1) Ministerul Sănătății, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, este autoritatea centrală în domeniul asistenței de sănătate publică. (2) Ministerul Sănătății îndeplinește, în principal, următoarele atribuții în domeniul sănătății lucrătorilor la locul de muncă: a) coordonează, activitatea de medicină a muncii la nivel național; b) elaborează sau avizează reglementări pentru protecția sănătății în relație cu mediul de muncă și pentru promovarea sănătății la locul de muncă și pentru medicina muncii;	Ministerului Sănătății ca autoritate competentă în asistența de sănătate publică, îi revin, în domeniul securității și sănătății în muncă, următoarele atribuții: a) coordonează activitatea de medicina muncii la nivel național; b) avizează reglementările pentru protecția sănătății în relație cu mediul de muncă și pentru promovarea sănătății la locul de muncă și pentru medicina muncii; c) asigură formarea și perfecționarea profesională în domeniul medicinei muncii.”	Existența, în prezent, a celor două autorități care coordonează și controlează sănătatea în muncă a creat o anumită disfuncționalitate cu consecințe negative asupra sănătății în muncă.

	c) supraveghează starea de sănătate a lucrătorilor; d) asigură formarea și perfecționarea profesională în domeniul medicinei muncii; e) coordonează activitatea de cercetare, declarare, înregistrare și evidență a bolilor profesionale și a celor legate de profesiune; f) autorizează/avizează și controlează calitatea serviciilor medicale acordate lucrătorilor la locul de muncă; g) colaborează cu alte instituții implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor; h) îndeplinește și alte atribuții, conform competențelor sale în domeniu, reglementate prin legi speciale.		
Art. 47	(1) În domeniul securității și sănătății în muncă, Inspekția Muncii reprezintă autoritatea competentă în ceea ce privește controlul aplicării legislației. (2) Instituția prevăzută la alin.(1) controlează modul cum se aplică legislația națională din domeniul securității și sănătății în muncă la	(1) Inspekția Muncii reprezintă autoritatea competentă în ceea ce privește controlul aplicării legislației referitoare la securitatea și sănătatea în muncă. (2) Instituția prevăzută la alin.(1) controlează modul cum se aplică legislația națională din domeniul	

	toate persoanele fizice și juridice din sectoarele prevăzute la art.3, alin. (1), cu excepția celor prevăzute la art. 50, alin.(1) și (2) și are, în principal, următoarele atribuții: a) controlează realizarea programelor de prevenire și protecție; b) solicită măsurători și determinări, examinează probe de produse și de materiale în unități și în afară acestora, pentru clarificarea unor evenimente sau situații de pericol; c) dispune sistarea activității sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor de muncă, în cazul în care constată o stare de pericol grav și iminent de accidentare sau de îmbolnăvire profesională și sesizează, după caz, organele de urmărire penală; d) cercetează evenimentele conform competențelor, avizează cercetarea, stabilește sau confirmă	securității și sănătății în muncă la toate persoanele fizice și juridice din activitățile prevăzute la art.3, alin. (1), cu excepția celor prevăzute la art. 50, alin.(1) și (2) și are, în principal, următoarele atribuții: a) monitorizează aplicarea legislației și implementarea acesteia, pe baza datelor și informațiilor transmise de instituțiile aflate în subordine sau coordonare, precum și ale celor cu care colaborează în desfășurarea activității; b) abilitază și retrage abilitarea persoane juridice și fizice pentru a presta servicii în domeniul securității și sănătății în munca, denumite în textul prezentei legi <i>servicii externe</i> și la care se face referire în art. 8, alin (2); c) recunoaște și desemnează laboratoarele de încercări, precum și organisme din domeniul său de competență, în condițiile legii. d) controlează realizarea	
--	--	---	--

	caracterul accidentelor; e) coordonează, în colaborare cu Institutul Național de Statistică și cu celelalte instituții implicate, după caz, sistemul de raportare și evidență a accidentelor de muncă și a incidentelor, iar, în colaborare cu Ministerul Sănătății, sistemul de raportare a bolilor profesionale sau legate de profesie; f) analizează activitatea serviciilor externe prevăzute la art.8 alin.(4) și propune retragerea abilitării, după caz. g) raportează către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei a situațiilor deosebite care necesită îmbunătățirea reglementărilor din domeniul securității și sănătății în muncă.	programelor de prevenire a riscurilor profesionale; e) solicită măsurători și determinări, examinează probe de produse și de materiale în unități și în afară acestora, pentru clarificarea unor evenimente sau situații de pericol; e) dispune sistarea activității sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor de muncă, în cazul în care constată o stare de pericol grav și iminent de accidentare sau de îmbolnăvire profesională și sesizează, după caz, organele de urmărire penală; f) cercetează evenimentele conform competențelor, avizează cercetarea, stabilește sau confirmă accidente și bolile profesionale; g) coordonează, în colaborare cu Institutul Național de Statistică și cu celelalte instituții implicate, după caz, sistemul de raportare și evidență	
--	--	---	--

		a evenimentelor, accidentelor de muncă și a bolilor profesionale sau bolilor legate de profesie; h) raportarea către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei a situațiilor deosebite care necesită îmbunătățirea reglementărilor din domeniul securității și sănătății în muncă. i) desfășoară activități de informare-documentare în domeniul său de competență, potrivit legii, avizând elaborarea și editarea de cărți, manuale, suporturi de curs, reviste, broșuri, pliante, afișe și altele publicații; j) avizează materialele prevăzute la litera m), elaborate de alte persoane juridice sau fizice, în sensul asigurării concordantei mesajelor pe care acestea le conțin cu prevederile legislației în vigoare; k) păstrează Registrul evaluatorilor și a auditorilor în domeniul securității și sănătății în muncă.	
--	--	---	--

Observații:

- Considerăm că în lege ar trebui să se stabilească mai întâi autoritățile și instituțiile cu atribuții în domeniu și după aceea răspunderile, sancțiunile și persoanele care constată și aplică măsurile coercitive.
- Se propune menținerea termenului de ” echipament tehnic” care este bine cunoscut și elimină eventualele confuzii.

/ Președinte,

Mihai SEITAN

